

Szerkesztőség és kiadóhivatal.
NAGYKANIZSA
 Kaszincey-u. 3.
TELEFON-SZÁM 78.
 egy mellékalkomással.

A szerkesztőgép által küldendőnek a szerkesztőség címére küldendő. — Kéziratok megőrzésére nem vállalkozik és másféleképpen nem vesz figyelmébe a szerkesztőség.

Hirdetéseket és nyitóléteket díjtalánlatot szívesen vesz fel a kiadóhivatal.

ZALA

POLITIKAI NAPILAP.

ELŐFIZETÉSI ÁRAB.

Helyben	Postán
hához hordva:	székhelyi áron:
Egy hóra 1,20 K	Egy hóra 1,50 K
Negyedévre 3,50	Negyedévre 4,50
Félévre 7	Félévre 9
Egész évre 14	Egész évre 18

Egyes szám ára 6 fillér.

Mulatók, báli kimutatások és magán-közlemények sorozatát 50 fillér.
 Előjegyzési és esküvői értesítők díja 5 korona. — Közzétételért díj 6 korona.

XXXIX. évfolyam 45. szám.

Nagykanizsa, vasárnap 1912. február 25.

Kiadótársaság:

Zala Hirlapkiadó és Nyomda Rt.

Operáció előtt.

Nagykanizsa, február 24.

Ha olyan gyakorlott és bevált államférfi, mint gróf *Khuen-Hédervary* sem tudta még dülöre vinni a magyar politika rozszant szekerét, az már igazán szomorú jel és bizonyossága annak, hogy a miniszterelnökre kivételes feladatok várnak. Nemcsak a véderő szempontjából sajnos ez a mai vesztelés, hisz — valljuk meg — a hadsereg fejlesztése magában a magyar nemzet előtt ma nem olyan szent cél. Mi nem sürgetnök a katonai költségek újabb forrásait, eddig is alig győztük erre a célra milliókat ontani. Ámde szerencsétlen és végzetes taktika az, hogy az ország minden ereje olyan meddő ellenállási kísérletekben merüljön ki, amelyekkel közjogi és nemzetközi helyzetünkkel járó terheinket egy sem hárihatjuk el magunktól, ellenben teljes pangásra kárhoztatjuk belső fejlődésünket. Gróf *Khuen-Hédervary* igazi nagy hivatása abban rejlik tehát, hogy a magyar parlamentárizmust kigyógyítsa krónikus impotenciájából.

Szomorúan tapasztaljuk, hogy a közönség nagy része, amely a közügyeket mindig oly éber figyelemmel kísérte, ma már az undor bizonyos nemével fordul el mindentől, ami a politikával függ össze. Ez parlamentárizmusunk csodijének

egyik előjele. S ha a helyzet nem javul, úgy nemsokára a külföld is teljesen elfordul alkotmányos életünk felől és akik eddig is keveset számítottunk, a jövőben már éppen semmit sem számítanánk. Az egész magyar törvényhozást nem fogják komolyan venni sem itthon, sem odakünn, ha a helyzet minél előbb és minél gyökeresebben meg nem változik.

Ugy látszik, hogy a parlamenti többségnek, a nemzeti munkapártnak a radikálizmusa lesz az orvos-ság. Magát a parlamentet kell gyökeresen megváltoztatni első sorban azzal, hogy szélesebb alapon képviselje a nemzetet, a népet s az alkotmányos élet tényezőit felrísítsa és megerősítse azokkal az elemekkel, — amelyek a választói jogra érdemesek,

A választói jog reformja: hiába, csak ez a mi válságunk tengelye s nem lesz nálunk tartós béke, nem lesz termékeny munka, míg ezt az ország megnyugtatására nyélbe nem ütjük. A szociáldemokraták a közel jövőben ismét hatalmas demonstrációval fogják a választójogi reformot követelni; de ugylátszik, éppen jókor. Mert most már a kormány is belátja a dolog sürgősségét s a katonai kérdés elintézése után előáll a javaslattal, amely új korszak messyére viszi a régen-tévelygő Magyarországot.

Városi közgyűlés Zalaegerszegen.

Egerszeg postapalotát kap.

— Saját tudósítónktól. —

A zalaegerszegi városi képviselőtestület f. hó 22-én dr. *Korbay* Károly polgármester elnöksége alatt rendkívüli közgyűlést tartott, melynek fontosabb határozatait itt közöljük.

A zalaegerszegi m. kir. posta- és távirtdi hivatal részére építendő állami épülethez szükséges telek megszerzéséhez a képviselőtestület 6000 koronát abban az esetben szavazott meg, ha a palotát a Rieger féle ház helyére épített fel az állam és a felajánlott összeget évi 2000 koronánként három éven át fizeti be.

A városi közokmányhatal kapcsolatos elmozdítvány városi kezelésbe való átvételére vonatkozó okirat kiállításra közgyűlés elhatározta, azzal a kikötéssel, hogy a város az átvett épületet csakis közegészségügyi célra használhatja fel.

A polgármester előterjesztésére a közgyűlés elhatározta, hogy kérelmezni fogja a lovassági lakotya építésére vonatkozó terveknek a honvédelmi miniszternél mielőbbi jóváhagyását, hogy a város az árjelést mielőbb kiirhassa. A kérvény személyes átnyújtására a közgyűlés a főispánt kéri fel.

A községi képviselő választók összeírására *Udvardy Ignác*, *Wapper Ignác*, *Puer István*, *Kovács László* és *Loroner József* képviselőtestületi tagokat küldte ki a közgyűlés.

Elhalálozás folytán megüresedett virilis képviselői állásra a legközelebbi póttagot az izz. hírközseget hívta be a képviselőtestület.

Nagy Z. Sándor városi mérnöknek állásáról való sajnálatos lemondását a közgyűlés sajnálattal tudomásul vette, a hivatalától február végével felment. A szimpá-

tikus ifjú mérnök Nagybanyára választotta meg v. mérnöké. Egyben megbizta a polgármestert a pályázat kiírására. A mérnöki állás betöltéséig ideiglenes minőségben 1600 korona évi fizetés és 400 kor. lakbér mellett *Wassermann* Samu magánmérnököt bizták meg.

A közgyűlés tudomásul vette, hogy az állam a várossal 1912. és 1913. évekre állami borítal és huszofogasztási adót 31.000 kor. évi összegben váltotta meg.

A rendőrség lakbérémeletét jóváhagyó törvényhatósági véghatározatot tudomásul vette a közgyűlés és az 1912-ik évi pótköltségtérítésbe fogja felvenni.

Kimondotta elvileg a közgyűlés, hogy a városi téglyágyrat ez év végén lejáró szerződés után házi kezelésbe veszi.

Klosovszky Ernő volt városi mérnök kérelmét, a befizetett nyugdíj-járulékaiknak, Szombathely városi nyugdíj-alapjára leendő átutalását, a nyugdíjszabályzat értelmében nem teljesíthette.

Salamon Ferenc h. rendőrkapitány tegyelmi ügyében hozott közigazgatási bizottsági határozatot a közgyűlés tudomásul vette.

A betegsegélyzői tagságra köteles városi alkalmazottak javadalmazásának 20 hétre leendő biztosítását, a tanács előterjesztésére elhatározta.

A kanizsai szezonvég.

A farsang hírlége.

Sok a kifogásolói való.

Ezen a héten véget ért a vidám farsang, mely ha nem is tartozott éppen a leg-hosszabbak közé, mégis untig elég hosszú volt ahhoz, hogy a multatvirgő kanizsai fiatalság azon kedvre kitancolja, kimmulassa magát. Kezdődött január 6-án és tartott e hó 20-ig, húshagyókeddig. Éppen

A Tersánczky-család.

Irtá: Halls István.

Amikor Szalamegye írónak munkásságát és életrajzát egybeállítjuk, akkor majd elfoglalja közöltük az öt megillető díszes helyet Tersánczky József doktor, aki a kanizsai járás listri orvosi állásában Mayer Ferkónak közvetlen elődje volt.

Pedig már ma is nagyon kevés kanizsai ember akad, aki emlékszik Tersánczkyra. Ugyisólván a szemünk láttára tűnt el egész családotul.

Tersánczky József a város első emberei közé tartozott, ki ideális életet élt végig: betegkelet gyógyított és szomorú emberre beleszagallta az élethez való bizodalmat. Ami keves szabad ideje maradt, azt olvasásra, könyvek írására, nemesített gyümölcs termelésére fordította. S ahány-szor lehetne, kíséltét szőleijébe és a természet fölülmulhatatlan szépségében gyönyörködött.

Emellett mindenkit buzdított, hogy a természetet foglalkozzék, mert az ad egészséget, hosszú életet, és megelégedést. A magás termelő ez az arcu ember állandó mosolygásának és szelíd beszédének megnyerő hatása alul senki se tudta magát kivonni. Legkevesébe az asszonyok, akik a világ teremésénél fogva mindig vonzódtak a kiváló szépségű embere-rekhez.

Tersánczkynek rendkívüli adománya volt a betegkelet vizsgálatására, s talán ezért műveit mindjárt praxisa elején csodálatos gyógyításokat. Nem igen kérdegette hol

a honorárium, mert azzal nem törődött, hogyan fizetnek a páciensek. Hanem azért meggyesett, hogy egyetlen vizitijéért néhány kövér dísznőt hajtottak az udvarába, amint ezt a történetet a Zalában megírta a mi ragyogó tollu elbeszélőnk: Szalai Sándor.

A történet annyira jellemző Tersánczkyra, hogy röviden elmondom. Szalay Sándor íróestvéremnek meg kell bocsátani ezt a birtokháborítást!

A dolog olyanformán történt, hogy Tersánczkynek sümegi kezdő orvos korában el kellett menni egy meglőtt betyárhoz.

Persze a szemét beköltötték, és olyan romantikus módon viték el a sebesült buvó helyére, hogy ma elbizakodottan és hitetlenül mosolygunk rajta, de abban az időben elég gyakran megtörtént hasonló esemény.

Tersánczky elvégezte emberbaráti munkáját és igyekezett e felejtetni a dologt. Csakhogy az „úgy” nem maradt annyiban. Alig hogy a fagy beköszöntött, az egyik éjszakán megzörögtek Tersánczky ablakát, s a kinező orvosnak azt mondta egy alak, kit nem lehetett fölismerni a sötétben:

— Doktor ur meghoztuk a fáradsága árát! Bevittek az udvarába! Külömben pedig köszönjük az emberséget!

Az udvaron fejedelmi módon hízott serlések feküdtek, melyek nagy súlyuk miatt nem tudtak lábón állani, tehát kocsin kellett odavinni, s a házbeliek még sem hallották a szállítás zörget.

Tersánczky olyan ideálisa volt, hogy reggel mindjárt átadta a dísznőket a szol-

gábirónak, ahelyett, hogyigaz magyar szokás szerinti torn csapatot volna belöltük.

Ha másként nem, hát ezért az éhietlen-ségért is megérdemli Tersánczky, hogy emléke ne menjen feledésbe.

A szolgabírónál a rőt állatok egy aktia mellékletét „képeztek” egész farsangig, mikor *kiselejtették* az aktát is, meg a mellékleteket is.

Szalából és Somogyból annyi betegét szállítottak Tersánczkyhoz, hogy akárhány-s-or-fent akadt háza előtt az utcai közlekedés. Kivált a héti vásárok alkalmával, melyek az időben látogatottabbak voltak, mint ma az országos vásárok.

Mint említettem, rendez munkája mellett írogatót is Tersánczky. Újság cikkeket csakogy, mint könyveket. Talán legnevezetesebb műve egy vastag könyv: az *Oenologia*, a szőlő művelésének, a jó bor termelésének könyve.

Aztán szűn nélkül számtalan cikkben buzdította az embereket a gyümölcs termelésre. Jó részt az ófáradóságának eredménye Szabadhegynek nemesített gyümölcsfával történt betelepítése. Bizony ez most már meglehetősen kipusztult, pedig manapság arannyal fizetik a nemes gyümölcsöt: és ez fényesen igazolja, hogy a gyümölcs termelés gazdaságilag is kifizeti magát.

Tersánczky a kertészkedés mellett ráért mással is foglalkozni. — A tudományok

előbbre vitelen és az emberek közt való elterjesztésén munkálkodott. Azt is hirdette a többi közt, hogy mindenkinek ismernie kell sa át előideinek történetét, mert az mutatja meg az irányt, hogyan cselekedünk helyesen. „Elvész a nép, mely tudomány nélkül való!”

Ez okból maga is irrt történetet: „Szabadhegy monografiáját”, mely az *Oenologia* mellett legértékesebb könyve. E könyvében sok érdekes dolog van. Megírja benne, milyen neveléses módon, milyen keservesen kellett küzdekedni az uradalommal a szőlőhegy alapításakor. Lerajzolja Szabadhegy térképét. Részletesen felsorolja a hegyre ültetett gyümölcs-fajokat, s nevenként fölmentli az alapító birtokosokat.

A sokféle munkálkodás mellett sem mulasztotta el Tersánczky, hogy gondos nevelésben részesítse gyermekeit.

Három fia volt, kik a gimnáziumba jártak, de az iskolán kívül is az apa szűn nélkül foglalkozott lelkük nemesítésével. Minthogy pedig az életben okvetlenül szükséges az érvényesüléshez a kellemes megjelenés, tehát a felszelen morgás és a jó modor elsajátítása végett a gyermekeket Lakatos Sándor „tánc és illem-oktató”-hoz is járatta sok esztendőre, mint ez akkoriban általános szokás volt.

Lakatos táncmestertől az iskola mellett volt, s ez különösen célszerűvé tette a tanárok előtt, kik kénytelenek letvén az erkölcsre is ügyelni, könnyen szemmel tarthaták, hogy miféle bölgyek járnak oda, hol a diákok táncolni tanulnak.

Lakatos különben is neveléses alakja volt az akkori kanizsai világnak. Állandóan

negyvenhat napon át volt tehát szerencsénk Karnevál ó hercegségéhez, kinek tiszteletére a különböző egyesületek és társaságok minden héten gondoskodtak néhány pompásan sikerült mulatságról. Nagy bálok, aminőket a régi jó világban láított Nagykanizsa, s amelyeken három vármegye előkelősége is meg szokott jelenni, az idén sem voltak, de annál intímber, melegebb volt a hangulat a mindegyik, még a leggyéresebb közönségtáncmulatságnak is, amit az elmúlt farsangban Nagykanizsán csak rendeztek. Különbben is, újból megállapíthatjuk, a nagy bálok végleg kimentek a divatból és a tánc, ez a nemrég még elsőrendű „kultúrtenyész” ismét egy nagy háborút vesztett ebben az esztendőben a lábánál való szórakozások ellen vívott évtizedes harcban. Egyszóval, az elmúlt kanizsai szezon mérlegét állítván össze, első sorban is annak az agóniának kétségeltelen jeleit kell feljegyezni, amelyben a bál és a tánc intézményei mind gyengébb lélegzettel vonaglanak. Kétségeltelen jele ennek az, hogy azok az előadások, hangversenyek, vagy egyéb látni és hallani valók, amik ma már minden valamire való báll feltétlen megelőznek, mindegyre nagyobb fontosságot nyerne a bálok közönsége előtt. Elsőben éppen ez utóbbiakhoz akarok a kanizsai ügyeket illetőleg néhány igen közkeletű megjegyzést fűzni.

Az elmúlt kanizsai farsangnak számos programmos mulatságára szóló meghívókat úgy küldte szét azok rendezője; hogy a meghívókban minden benne volt, éppen csak a — program nem. Megtörtént ez máskor is, nem is egyszer, hanem az idén valóságos rendszer lett e szokásból, ami ellen mind sürdűbben hangzott fei a bába készülők, kétségeltelen igen jogos és indokolt zúgolódása. Valóságilag úgy aposztrofálták már e szokást, hogy a rendezőség zsákban akar a közönséggel macskát vásároltatni. S hogy a közönségnek e zúgolódása gyakran mennyire igazoltnak bizonyult, annak illusztrálásul elég lenne az idei mulatságok egyik-másik műsorára rámutatni (nomina sunt odiosa), — milyenségükkel. E pontnál tartva bátran kijelenthetjük, hogy volt olyan „dúsnak” jelzett műsora mulatsága a szezonnak, melynek programjával sokkal különbet lehetett volna pusztán helybeli műkedvelők segítségével létrehozni, mint amit ott „országos hírnevű” művészek produkáltak. Ez azonban mindenesetre olyan mér-

tékben jelenti műkedvelőink jelesességét, mint az ittjárt vándorművészek képeiségeinek silányosságát.

Nem mondom éppen újságot azoknak a régi panaszoknak újból való összegezésével, melyek ezidét is majd minden egyes alkalommal hallhatók voltak arról, hogy egyetlen valamire való tánc és hangversenytérmetünk és hozzátartozó helyiségei, a Polgári Egyet termei mind alkalmatlannabbakká válnak az időközönkénti rendeltetésük betöltésére. A mulató közönségnek végtelen nagy kényelmetlenségére van mindjárt az, hogy a ruhatár e helyütt oly primitív és szűkös, hogy ott nemcsak a tolongás őt minden egyes alkalommal képtelenül nagy méreteket és nemcsak a közönség bordái silynek meg ez állapotok kezdetlegességét, hanem a ruhatárba tett ruhái is, melyek mindentéle lehetetlen gyömöszölés alakjában nyerne elhelyezést e ruhatárnak nevezett kis kamrában. De még ennél is sokkal fontosabb, mert ezernyi ember életéről van benne szó, az, hogy e terem, a város legnagyobb terme, egyáltalán nem megfelelő nagyságú annak az embertömegnek befogadására, mely az ily alkalmaktól a legfőbbször ellepi. Borzalmas még elképzelni is, mi lett volna akkor, ha pl. a farsang legutóbbi nagybbszabású műkedvelői előadásakor, a varázs-estélyen, a legkisebb pánik is történik, aminek előidézés hez bőven elég lehetett volna az a kis rövidzárlat, mely a szinpadon tényleg előfordult, négy villamos körtének fényt ólván ki a csodálatosképpen nyugodtan maradt közönségnek szemelátára. Minden tutzás nélkül lehet mondani, hogy az emberek százaít nyomták volna itt egyen a legkisebb vesztecellem esetén dacára a kifelé nyíló ajtóknak és az ujjában fogatosított, de teljesen elégtelen egyéb biztonsági berendezéseknek.

Lehetne még sokat írni egyéb panaszokról, melyek a rövid farsang alatt e dolgok felől garmadával jutottak hozzánk,

AZ ÖREGEM

is mindig azt mondta, hogy szeplők elűzésére, valamint linom, puha bőr és leher teint elűzésére és megóvására nincs jobb szappan, mint a világhírű „Steckenpferd” illómetj-szappan. Védjegye „Steckenpferd”, készíti Bergmann et Co. cég Tetschen a/E. Kapható minden gyógyszerár-, drogéria- illatszertár s minden e szakmába vágó üzletben. Darabja 80 fillér. Hasonlóképpen csodálatosan bevált a Bergmann-féle „M a n e” illómetjkrém fehér és linom női kézi megóvására, ennek tuba a 70 f-ért mindenütt kapható.

Kanizsán lakott, de országos hírtáncmester volt. — S nemcsak a környarok, különböző palotát, laborzót, magyar-polkait verte bele az ifjú magyarok lábába, hanem maga is szerzett nemzeti táncokat, és a táncolásban valóságos művész volt. Könyvet is írt a táncról. („Rajta párok táncoljunk!” cím alatt adta ki az „Öreg” Wajdica József.)

Egyik mulatság alkalmával Lakatos azt az általános kívánságot, mely így kezdődik: „Mégis huncut a német”, a Zöldfában olyan remekül kitáncolta, hogy az előre értesített s óriási számban megjelent magyarokat szűnni nem akaró rettentésen éljenzésre ragadta, s olyan vehemenciával urjaztatták meg a táncot háromszor egymásután, hogy listenben boldogult Szakonyi Józsi bátyánk, akinek hivatalosan kellett megjelenni a bálon, sehogyse tudta elgondolni, mitől bokrosodtak meg a jámbor bálozók.

Akkoriban pártolta az iradalmat minden ember. Tersánczy is megvolt magának is, gyermekeinek is minden könyvet és minden újságot. Ezáltal a gyerekek ríszoktak az olvasásra. Jellemük szelid lett, és gondolkozásuk becsatlétes.

S mikor Tersánczyért elfjött a halál, hát minden aggodás nélkül utazott el az emberiség jótévéjével, mert az életet nem pocskodta el haszontalanosságokkal, és biztosította fiait jóívjéit gondos nevelésével.

Fiai közül a legfiatalabb volt Kálmán. Ez amikor az iskolát elvégezte, kértl nézett az emberek között, és nem ment sehova. — Reggeltől estig a természetet buja.

Meghuzta magát egyik szőléjében, és ott fényben élve szabadon munkálkodott. Nem cserélt volna egy préposttal.

Mint hogy azonban fényességéből nem élhet a kultur ember, s talán mert az édes anyja is készítette, hát folyamodott Kálmán az államhoz, hivatalért. Ki is neveztek táviró tisztnek. Elfoglalta az állást, és pár hétig kopogtatott a hivatalban. — Csakhogy lehetetlen volt kitarítani a rettenetesen száraz hivatalnak, aki már megismerkedett a természet magasztos nagyságával. Rövid idő alatt odahagyta hivatalát. És boldogan sietett Szabadhegyre: igazi életet élni!

Néhány év alatt forradalmat harcolt végig a proletár, majd a birtokos osztály, végül pedig a hivatalnok sereg. Megdráglott minden. — Annira nehéz lón a megélhetés, hogy Kálmánnak iamét folyamodnia kellett hivatalért. Újra kineveztek. Egy darabig dolgozgatott megint a rozoga posta „pótlóban”, de most sem volt képes kitarítani a lélekölő foglalkozást, bárhogyan erőlködött. Le kellett köszönnie megint. Mikor otthagyta a hivatalt, tele szivta fűdejét friss levegővel, és kimene-kültl a kedves Szabadhegyre. — Micsoda boldogság volt bevonulni a szegényes hajlékba!

Aztán a szőlőben áll kivételre megelégedésben. A vinkóban meghuzód ember bizonyosan lenézett bennünket, a ketrecben taponókat, akiket a mi bölcs emberünk Sáfrány Károly, szelid humorral de súlyos tömörséggel imly jellem-zelt: „Vagyunk, de nem élünk!” Addig élt Kálmán remete módra, míg a

de mi megelégszünk azzal, ha egyelőre a fentebb felhozott nagy panaszok nyerne orvosolást, amivel talán: a kisebb panaszok nagy tömege önként és önmagától is elenyészne. Erre mindenesetre sok reményt nyujt az a sokféle szállóadóépítési és bőví-tési terv, mely mostanában a kanizsai le-vegőben parázik, s amelyeknek majdnem mindegyikében van egy-egy nagyterem létesítésének ölete.

Az egerszegi esküdtszék.

Három ítélet.

— Saját tudósítónktól. —

A Zalaegerszegen hétfőn megkezdődött esküdtszéki ülészek folytatóságosan íté-kezett az eléje került bűnügyek felett. Általában igen lanyha és méltányos íté-letekről tudósít ottani munkatársunk. Jöfor-mán apró-cseprő, részegemberek elkövette esetekről van szó, hol a halálos eredmény inkább csak véletlen, semmint céllutatos akarat műve.

Halál két deci pálinkáért.

Szerdán a rédcisi gyilkosság került tárgyalás alá. Annak idején részletesen fog-lalkoztunk ezzel az ügygel, melyben Kovács Molnár István állt halált okozott súlyos testisértséssel vádolva az esküdtszék elé. A mumori legény két társával: Hor-váth Jánossal és Kovács Pállal a mult évi november 27-én és a telti vásárról haza-térve a rédcisi kocsmában nyakalta estől hajnalig a hegy levét. Reggeli két órákor történt a gyilkosság. A mulató-legények Szent János áldására 2 deci pálinkát hozáltak az asztalra. Ezt a drága italt pájkoságból leverte az asztalról Vajmi Sándor mumori lakos, ki külön társasággal mulatott ott. Ez volt a veszte. Kovács Molnár István brutális módon állt becsúta a tréfáért. Hatalmas késével nyakon szurta oly elemi erővel, hogy a szeren-csétlen ember ott a helyszínen elvérzett. A gyilkos legény azóta fogva tartják.

Az esküdtszék emőke Horváth Sándor; bírák: Skoday Aurél és Sipos József; jegyző dr. Németh Bálint.

Vádolt bevalija tettsé s részegségével, a rossz tréfa feletti felháborodásával s azzal védekezett, hogy ölni nem akart. Fentemlíelt barátai s még négy tanu igazolták a fenti tényállást, melynek meg-állapítása után az esküdtek halált okozó testisértsére s erős felháborodásra kaplak kérdéseket.

Dr. Szász Gerő alaposan indokolta vádjának és dr. Grünvald Samu védő temperamentumos s jogász érvekkel tes-zszertel védőbeszédjének meghallgatása után az esküdtek erős felindulásban elho-veletl halálhozkozó súlyos testisértsében mondták ki bűnösnek a vádlottat, kit a törvényszék ennek alapján négy évi fog-házra ítél.

A védő semmisségi panasszal élt.

A tekenyei legények.

Tipikus zalai bicskás virtus szűlle, csülörtőki esküdtszék tárgyat. A válotka padján Dézsenyi István, egy tekenyei helyke legény áll. Mult év októberében borozás utáni hangulatban többedmagával megtámadta s a verekedés hevében meg-szurta Tarsoly Antalt. A szurás követ-keztében a szerencsétlen ember vérmér-gézést kapott s pár nap múlva meghalt. Vádolt vizsgálati fogságban áll.

Az esküdtszék dr. Fritz József kir. táblabíró elnöklete alatt tárgyalta az ügyet. Bírák: Skoday Aurél és Sipos József, jegyző: dr. Csesznák Elemér.

Vádolt tagadja a tett elkövetését s csupán annyit ismer be, hogy bántalmazta Tarsoly Antalt. Ezzel szemben a véd tanu őt jelölik meg: gyilkosként. Viszont a védelem tanu szerint mást: Molnár Ferencet, a véd egyike tanuját is látták késsel hadonászni és így nincs vádolt bűnössége bizonyítva. Összesen 26 tanu hallgatnak ki, ugy hogy a tanu-kihallgatás esti hat órákor ért véget.

Dr. Csajághy Károly kir. ügyész ez ügyben tartotta első vádbeszédét Zala-egerszegen. Bemutakozásánál jót megin-dokolt s igazán hatásos jogász beszé-ében vádoita meg Dézsenyi Istvánt halált okozó súlyos testisértséssel. — Dr. Füst János sümei ügyvéd derekasan megfelelt köteletségének, mikor határozás s melyen járó beszédben kérte a minősítés enyhi-tését, amit az esküdtszék — védő állás-portijának elfogadásával meg is tett. Erős

Vannak fájdalmai?

Naszanáljon Feller-féle Elsáftudót és Feller-féle Elsáftudókat, melyek egyedül készítette Feller V. Jenő udvari gyógyszerész, St. bica, Centrale 136 sz. (Zágráb.)

I. A Feller-féle Elsáftudó saját tapasztalataink szerint fájdalomcsillapító, gyöngítő, kénye-gészt megcsináló hatású bir, gyorsan és biztosan gyöngít csúst, kövénst, ideggye-gészt, oldalszúrás, szagátást, influenzt, fej-, fog- és derékfájást, szédít, bennitást, szemfájást, migrást, sok itt meg nem emlí-tett betegségtől megszabadítja az embert. A Feller-féle Elsáftudót, rekedést, nátha, mell- és torokfájást és legyónást, vagy hülyeséti eredő bajok ellen is paratlan gyöngítőkkel használják. Váldóit csak úgy, ha minden árg a „Feller” nevet viseli. Tiszteket kis vagy hat napra vagy két speciális árg bennitéstől ól karona.

II. Továbbá tudomására öhajjuk kéni, hogy az emberek szrei gyomor-bajok, gúrcs, ét- vagy talanság, vesegés, hányás, inger, ross-zszulást, felbőgés, puffadás, diéta, aranyeres bántalmak és különböző onas-tási szavakot ellen kitűnő és biztos sikerrel használják a Feller-féle hányástól Rabarbar-Elsáftudókat. 6 doboz bennitve 4 koroná. Összedünk azonban utánatartóit és o-mosunk minden rendelt gondolat.

Feller V. Jenő gyógyszerész, tudós. Centrale 136 sz. (Zágrábony).